

(оскільки відсутній предмет злочину), а залежно від обставин - за ст. 302 КК України, що передбачає відповідальність за створення або утримання місць розпусти і звідництво та/ або за ст. 303 КК України, що передбачає відповідальність за сутенерство або втягнення особи в заняття проституцією.

Список використаних джерел

1. Вирок Червонозаводського районного суду м. Харкова від 13.05.2011 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/24687087>

2. Радутний О.Е. Інформація, яка надходить в режимі реального часу через веб-камеру, як предмет злочину, що передбачений ст. 301 КК України / О.Е. Радутний // Інформація і право. - №1(10)/2014. – с. 115-119

Катеринчук К.В., доцент кафедри кримінально-правових дисциплін
ННПП НАВС, к.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ ВСТАНОВЛЕННЯ СКЛАДУ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЗДОРОВ'Я ОСОБИ

В розділі II. Злочини проти життя та здоров'я особи КК, серед інших злочинів перелічені ті, які заподіюють чи можуть заподіяти шкоду здоров'ю особи (ст.ст. 121-128, 130 та 133 КК). Серед науковців виникають дискусії з приводу визначення конструкцій складу таких злочинів, як катування (ст. 127 КК) та зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби (ст. 130 КК). З приводу ст. 127 КК, то законодавчо встановлено, що наслідком катування є сильний фізичний біль, фізичні чи моральні страждання, тому це матеріальний склад злочину. Але деякі науковці все ж таки зазначають, що «біль» є наслідком будь-якого насильства [1]. Це твердження підтримує О. Деннісова [2], С. Багіров [3]. З цього приводу Марадіна Ю.С. зазначила, що законодавець встановлює

наслідком катування саме «сильний фізичний біль», що відбиває соціальну природу катування [1]. При встановленні наслідків в статті 130 КК також виникає ряд дискусій. На думку Вікторова І.С., ч. 1 ст. 130 КК за своєю конструкцією передбачають не заподіяння, а лише небезпеку заподіяння шкоди життю або здоров'ю. Такі злочини вважаються закінченими з моменту вчинення дії, що створює небезпеку для життя і здоров'я, або не вчинення дії для усунення небезпеки, яка була створена винним [4]. При злочинах, що створюють абстрактну небезпеку, на думку В.А. Нерсисяна, ставиться під загрозу застосування кримінального закону сам факт вчинення дії або здійснення акту бездіяльності, яким створюється серйозна небезпека для життя та здоров'я людей чи для довкілля. Таким чином, закон визнає злочинним сам факт недозволеного вчинення цих дій; його суспільно небезпечні наслідки лежать за межами складу злочину [5]. Досліджуючи наслідки в ст. 130 КК, більшість науковців встановлюють, що стосовно ч. 2 ст. 130 КК під «зараженням іншої особи» слід розуміти саме суспільно небезпечний наслідок [6] Термін «зараження» свідчить про «вживляння» в організм людини, коли збудники викликають процес первинного хвороботворного впливу на організм. Отже, відповідно до вище зазначеного ст. 127 та 130 КК є злочинами з матеріальним складом.

Список використаних джерел

1. Марадіна Ю.С. Катування: злочин з формальним чи матеріальним складом? Питання боротьби зі злочинністю : зб. наук. пр. / редкол.: В.І. Борисов та ін. – Х.: Право, 2013. – Вип. 25. – С. 230-240.
2. Деннисова О. Некоторые проблемы состава преступления, предусмотренного ст. 127 Уголовного кодекса Украины / О. Деннисова // Підприємництво, господарство і право. – 2007. – № 8. – С. 108.
3. Багіров С. Катування за обтяжуючих обставин: юридичний аналіз / С. Багіров // Часоп. Київ. Ун-ту права. – 2008. № 1. – С. 169.

4. Викторов И.С. Уголовно-правовая ответственность за распространение венерических заболеваний: (Уголовно-правовое и криминологическое исследов.) / И.С. Викторов. – Саратов: Изд-во Саратов. ун-та, 1980. – С. 18.

5. Нерсисян В. А. Ответственность за неосторожные преступления / В. А. Нерсисян. – СПб. : Издательство "Юридический центр Пресс", 2002. – С. 103.

6. Брич Л. Спільні та розмежувальні ознаки складів злочинів, передбачених ст. 130 КК України «Зараження вірусом імунodefіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби», із суміжними складами злочинів / Лариса Брич // Вісник Львівського університету. – 2003. – Вип. 38. – С. 461.

Маренич Д.П., провідний науковий співробітник відділу досліджень проблем протидії злочинності НДІ НАП України, юрист 3 класу

«БІЛИЙ ПЛАСТИК» – ШАХРАЙСЬКЕ ВИКОРИСТАННЯ ПІДРОБЛЕНИХ КАРТОК

В останні роки сфера високих технологій досягла дуже великого технічного прогресу. Безготівковий обіг став як для фізичних осіб, так і для підприємців досить зручним та популярним. Пластикові картки роблять наше повсякденне життя комфортним та полегшеним. Разом з тим, існує і зворотня сторона цієї медалі. Зазначені технічні розробки можуть завдати великих збитків, якщо потраплять до рук злочинців.

Білий пластик (white plastic crime або «чистий пластик» чи «біла кредитна картка») - це один із способів підробки платіжних карток, що використовується при здійсненні фіктивної торгівельної діяльності. Виготовлення такої картки передбачає собою нанесення на пластик реквізитів справжніх платіжних карток, які було отримано незаконним шляхом. Як заготовки можуть використовуватись готельні, клубні, дисконтні картки та інші.